

lejšo zahvalo. Izrekel je željo, naj bi bili dečki, kateri se bodo podučevali v teh lepih novih prostorih, enkrat dobri možje, pošteni državljani in iskreni rodoljubi.

G. Lopan opominjal je potem šolsko mladino, naj se izkaže hvaležno s tem, da se bode v teh novih prostorih pridno in marljivo učila ter tudi drugače spodobno vedla, tako da bode drugim šolarjem v lep izgled. S trikratnim živahnim in navdušenim živio-klicem na našega presvitlega cesarja se je končala potem ta res lepa slavnost ter se začelo zapisovanje otrok.

Varčno in pametno gospodarstvo sedanjega občinskega zastopa je omogočilo, da se je šolsko poslopje ne samo šolskim razmeram primerno pre naredilo, temveč da se je zamogla ta hiša, katera je lastnina občine Celjske okolice, prepustiti skoraj popolnoma šolskim namenom; občina je toraj izgubila precej dohodkov pri tej hiši, vendar pa ima v blagajni še vedno več denarja, kakor ga je bilo za časa prejšnjega odbora. Vkljub temu, da hiša v mestu, katera se je prepustila za šolo, ne bode nesla toliko, kakor prej, potem, da se je izdalo za pre naredbo te hiše blizo 2000 gld., bode občina že letos izplačala Celjski hranilnici dolg v znesku 2400 gld.

Stibenegovci gledajo po strani in pravijo, da je sedaj lahko gospodariti, ker so oni napeljali na pravo pot; seveda, če imenujejo pravo pot to, da so zabredli v dolgove, metali denar tako rekoč skozi okno in imeli samo temo v blagajnici, potem imajo že prav; povedano pa naj jim bode enkrat za vselej, da gospodari sedanji občinski zastop pametno in varčno, tako, da je v enem letu prihranil že dosedaj 1600 gld. in bode do konca tega leta prihranil najmanj še kacic 800 gld. ter izplačal vsaj en del dolga, katerega je zapustil prejšnji občinski zastop. Širokoustiti se in dolgove delati je seveda lahko, a štediti in dolgove plačevati je malo težje; prvo so znali oni, drugo pa naj se pridejo učiti k nam!

J. K.

Gospodarske stvari.

Konjska dirka v Žalci.

Dne 13. septembra vršila se je na dirkališči pri Žalci konjska dirka, pri jako lepem vremenu in poleg mnogobrojnega občinstva. Dirkanja se je vdeležilo 18 konjev in od teh dobili so darila: Pri pričetni dirki 1 km. dolgosti g. Franc Osterman iz Arje vasi z rudečebelobilo, 4 leta staro, v 2 minutah 27 sek. prvo darilo: lepo konjsko opravo; Jurij Pospah iz Kasaze z rujavo, 4 let staro kobilu v 2 min. 45 sek., drugo darilo: 10 sreb. gold., Martin Premšak iz Skoflje vasi, z rudečebelobilo, 3 leta staro kobilu, v 2 min. 47 sek., tretje darilo:

10 sreb. gold., Janez Skoberne iz Liboj s svitlo rujavo, 4 leta staro kobilu v 2 min. 48 sek. četrto darilo: 5 sreb. gold.

Pri dirki plemenskih konj, daljave 2 km. dobili so darila: Jože Stepišnek iz Trnovelj z rudečebelobilo, 11 let staro kobilu v 5 min. 8 $\frac{1}{2}$ sek. prvo darilo: lepo konjsko opravo, Miha Fesarim iz Arje vasi s črno, 12 let staro kobilu v 5 min. 11 sek. drugo darilo: 15 sreb. gold., Martin Premšak iz Trnovelj, z rujavo, 13 let staro kobilu v 5 min. 16 $\frac{1}{2}$ sek. tretje darilo: 10 sreb. gold., Jurij Pospah iz Kasaze z rujavo, 4 leta staro kobilu v 5 minutah 23 sek. četrto darilo: 5 sreb. gold.

Zopet, kakor že tolikokrat, pokazalo se je, kaj da premorejo naši Savinjski konji v diru; in da so naši konji jako iskani od konjskih kupev, celo iz inozemstva, kakor tudi to, da so taisti večjidel pri konjskih železnicah na Dunaji, v Gradci, Budapešti, Zagrebu, vam je dokaz, da je to pleme čilo in čvrsto. Ni se čuditi, da se plačujejo po 300 do 400 fl. eden na mestu.

Da so konjske dirke jako velikega pomena za konjerejstvo, to je splošno znano; želeti je le samo, da bi se konjereji še veliko bolj vdeleževali naše domače konjske dirke, ter da bi prav mnogi pristopili k konjerejskemu dirkalskemu društvu v Žalci. Tako nam bode mogoče več in lepših daril vsako leto razdeliti med pridne konjerejce.

Konečno naj bode tem potom izrečena srčna hvala vsem onim blagim gospodom, kateri tako blagohotno podpirajo pri konjerejskem dirkalskem društvu v Žalci. Ljudstvo v Savinjski dolini bode se vedno hvaležnega srca spominjalo njih blagih imen, kajti da povzdigujejo našo konjerejo, s tem množijo tudi blagostanje našega kmeta. Srčna Vam toraj hvala; živeli!

J. K. Savinjski.

Goveja kuga.

Žalostno je gledati okuženo živino na gobci in parkljih. Rahlo hodi, kakor da bi bila vsa potrupana; pastirjem se ni treba jeziti zaradi uhajanja v škodo, saj se komaj premiče. Tisti, ki imajo zdravo živino, vozijo gnoj, orjejo, sejejo, spravljajo steljo in drva za zimo, oni pa, kjer je živina okužena, hodi klaverni okoli nje, ne more v tem lepem jesenskem času si celo nič opraviti. Solze bi lahko točil, a pomagati si ne more; vdati se osodi je najbolje, in gledati, kako poležava eno tukaj, drugo tam. Tako se nam godi na večih krajih v Podravji. Le eden par okuženih volov so prignali na Muto na sejem in zdaj imamo hudo nadlogo v našem kraju.

Svetujemo pa vsem, kjer začne živinče v hlevu se sliniti, naj kmalo vsem gobec z istimi slinami namažejo, da vse ob enem bolezen do-

bijo, ker drugače celo jesen ne bo v hlevu mirú, ker eno živinčar zbolí v enem tednu, drugo v drugem in tako naprej. Ako je pa vsa živina enkrat okužena, pa je v treh tednih mir.

Za parklje, da jih živina ne zgubi, je najboljšo zdravilo kreolin. Tri do štiri žlice se ga vlije v eno vedrico vode in s tem se naj parklji izpirajo na den po dvakrat. Za gobec je pa kis in alaun ali galun, ki se v vodi raztopi. Namoci se v taki kis cunjá in se gobec na den po dvakrat izbríše in živina začne kmalo jesti.

Sploh pa se zapoveduje, da naj nikdo v tako okuženi hlev ne hodi, da bolezní ne prinese tako k svoji živini, tudi naj blizo ne goni nobene govade.

Okuži se goveda, ovce in svinje. S trpeninom pa naj nikdo okužene živine ne vrači, ker je prehud. Nekateri to svetujejo, pa je krivo. Le kreolin je pravo zdravilo.

Od večih krajev se nam piše, da imajo to bolezen, najhuje pa razsaja menda v Podravji ter je n. pr. v župnišči na Remšniku 13 goved klavernih na tej bolezní in enako na mnogih krajih. Bog nas reši kmalu te uime!

Sejmovi. Dne 25. septembra pri sv. Trojici v slov. gor. Dne 28. septembra v Cmureku. Dne 29. septembra na Vranskem, pri sv. Lovrenci na Dravskem polji, v Marenbergu, na Pilštánji, v Šoštánji in v Veržeji. Dne 1. oktobra v Gradci (za konje) in na Bregu v Ptují (za svinje.)

Dopisi.

Od sv. Jošta na Kozjaku. (Cerkev. Nove stavbe. Še enkrat šola.) V spomladi t. l. je začelo cerkveno predstojništvo z denarno pomočjo neke posebne farne dobrotnice staviti za cerkvenika hišo, v katerej je tudi jedna soba odločena, da imajo farani in hribolazci v ostri zimi in v slabem vremenu v njej zavetje. Potrebni se bode tudi tu delilo krepčilo kruha in vina. Take hiše je pa bilo tudi potreba. Kdorkoli iz življenja pozna naše hribe, ta vè oceniti, koliko je vredna postrežba v taciñ planinah, kjer v obližji še za denarje ni ničesar dobiti! Občno je bilo veselje faranov, ko jim cerkveno predstojništvo naznani, da se bode zgradila hiša, kjer si bodo smeli po zimi ob nedeljah in praznikah otrple ude zagreti. Ni ga bilo v fari posestnika, ki bi se bil obstavljaj težavni voznji za stavbene potrebe. Pod takimi pogoji hipoma prične cerkveno predstojništvo hišo staviti, ne se oziraje niti na desno niti na levo, kjer so zunanji nasprotniki nepotrebne spletke snovali. Prvega majnika se je začelo za stavbo pripravljati, zadnjega julija je hiša tu — gori že stala. Če še omenim, da je okolica Brdce na svoje stroške pozidala

kapelo sv. križa, tako mislim, da se je za jedno leto dosti storilo. Hišo in kapelo je izvršil g. Jurij Stropnik, zidarski mojster v Smartinu pod Šalekom, prav lično in v splošno zadovoljnost faranov. Imenovance je zidal o svojem času tudi cerkev. Kedad pa se bode stavila nova šola, še je le vprašanje časa. Ravno zdaj delajo šolska oblastva na to, da se stara listina — všolnica z dné 3. decembra 1884 št. 7134 predela, ker je pomankljiva na vse strani. Po novi listini bodo zraven občin: Dobrna, Št. Janž, Kozjak še na novo všolane občine: Spodnji Dolič in Velenje. Tako je pa tudi pravično, ker nekateri otroci iz slednjih dveh občin v resnici obiskujejo tukajšnje šole, ki jim je pri rokah in v primeri do družih šol najbližja.

Od Slatine. (Naši fiakarji) so se pred kratkim pritožili na deželni odbor štajarski, da premalo vozijo ter pravijo, da Stoinšegg in Mayer iz Gradca dobita v pisarni na Slatini, tam, kjer se v novejšem času voznje delijo, zmiraj dosti voženj, le domači fiakarji nič. Tisti gospod, ki oskrbuje voznje v Slatini, nek Kovatschitsch (Kovačič), rodom Slovenec in je deželski diurnist, daje voznje le Štojnšku in Mayerju; domačim fiakarjem, ki skoraj celi dan pe Slatini lazijo in za voznje prosijo, ne daje nič. Večkrat se prigodi, da nam znani velikotrebušni Štojnšek na dan po tri do štirikrat napreže in pelja, ravno tako Mayer. Domačinski fiakarji, ki se že s fiakarstvom veliko let pečajo, pa dobijo le malo zaslužiti, akoravno silno potrebujejo, tem bolje, ker so njih vino-gradi po peronospori popolnoma vničeni. Stari pregovor pravi: „Kdor maže, tisti vozi“. Resnično, da Štojnšek in Mayer dobro mažeta svoje vozove, ker tako gostokrat vozita. Ker pa domači fiakarji mnogokrat vidijo, s kakšno silo Kovačič k Štojnšku gre naročat zavoljo voznje, mislimo si tudi tako, da veliki Nemeč Štojnšek slednjemu tudi podplate maže, da so bolj trajni, ker drugače bi se prehitro zbrusili in deželski diurnist bi v zadrege prišel, kje na leto toliko podplatov naročiti.

Bivši fiakar.

Izza Sotle. (U ime.) Velika nesreča za naše mile slovenske kraje je zdaj na skorej vseh krajih živinska kuga. Sejmi so do malega vsi zaprti. Izvažanje živine je prepovedano. Od kod bo sedaj dobil naš kmet denarjev? Pred par dnevi so spet zasledili v Sedlarjevem to nesrečno nalezljivko. In kmeti, pri kakerih se je to našlo, so sami najbolj nesrečni, ker svoje živine izven hleva še napajati ne smejo. — Zoper tršno ušico je baje dobro sredstvo, kakor se pripoveduje in kakor se je bojda na večih krajih poskusilo, da se skuba 1 k kadila ali weihrauchá na vodi in to se potem na eno vedro vode zmeša. Ta zmes se potem pri kopanju k vsakemu trsu, kadar je odkopan, do